

De derde wet

| Solicited Comments

Het onderstaande is een reactie op het redactioneel 'Kwaliteit en bestuur, een tegenstelling?' door Ferdinand Verhulst uit het NAW-juninummer van 2011.

Eén wereld

Hoofdredacteur Ferdinand Verhulst schrijft in zijn redactioneel het volgende: "Je kunt je niet serieus met de kwaliteit van wiskunde, van didactiek of van historisch wiskundig onderzoek bezighouden en tegelijk oog hebben voor bestuursstrategieën en beleidsplannen, wat dat ook betekenen moge. Docenten en onderzoekers doen wat ze doen, bestuurders en politici praten erover en daar is geen verband tussen. Net zomin als tussen de wereld van professor Prlwytkofski en die van burgemeester Dickerdack; het is interessant en typerend dat in beider ogen de ander iets belachelijks heeft."

De heer Verhulst heeft ongelijk. Deze discussie is daar al een bewijs van. Dat hij zijn mening in druk kan laten verschijnen, en ik de mijne, is mede te danken aan de inspanningen van een WG-bestuur dat eind vorige eeuw de N van NAW een nieuwe betekenis gaf. De geïnformeerde lezer kent meer voorbeelden van bestuurlijk werk dat de kwaliteit van de wiskunde bevordert. Kwaliteit van onderzoek, van didactiek, van toepassingen en van de verspreiding van het goede nieuws onder het brede publiek. Bestuurlijk werk gedaan door wiskundigen die tevens college geven, promovendi hebben en artikelen schrijven.

De hoofdredactionele inzichten zijn niet alleen ongegrond, maar ook achterhaald en schadelijk voor de positie van de wiskunde. Wanneer dertig jaar geleden wiskundigen op het Ministerie van OCW verschenen, werden ze aangezien voor marsmannetjes, juist vanwege hun houding "Wij leven in een andere (lees: betere) wereld". Sinds de wiskundigen zich bewust zijn van de context waarin ze opereren en, jawel, *zelf* strategienota's schrijven zoals het Masterplan Toekomst Wiskunde en beleidsplannen opstellen die leiden tot het Platform Wiskunde Nederland, gaat het goed met de wiskunde, in studentenaantallen en in maatschappelijke appreciatie. Dickerdack is zijn loopbaan ooit begonnen als assistent in het laboratorium van professor Prlwytkofski. Via de ondernemingsraad en vakbondscursussen klom hij op tot burgemeester. Prlwytkofski is voorzitter van de Rommeldamse Akademie van Wetenschappen. Samen zetten ze zich in voor inventie en innovatie. In één wereld. *Jan Karel Lenstra, Centrum Wiskunde & Informatica*

Reactie Ferdinand Verhulst

Dat beeld van de marsmannetjes op het ministerie van OCW spreekt me wel aan. Die mannetjes moeten we maar niet meer sturen, daar hebben we tenslotte PWN voor opgericht. Mijn punt in het hoofdredactioneel van het juninummer is dat toewijding en overgave aan de wetenschap je meestal weerloos maken voor de manipulaties en streken van bestuurders op hoger niveau. Natuurlijk is er op het niveau van KWG-bestuur en binnen een flink aantal faculteiten goed bestuur van 'amateurs' mogelijk. Lenstra noemt terecht de omslag ruim tien jaar geleden naar een vernieuwd NAW. Dat is heel belangrijk, maar globaal universitair en nationaal gezien is dat de kleine binnenwereld. Het is een uitzondering als een wiskundige in zijn of haar vak creatief is en tegelijk een naar de buitenwereld vaardig bestuurder. Natuurlijk komen zulke uitzonderingen ook in Nederland voor, denk aan topbestuurders als Rinnooy Kan of Van Duijn; een mooi voorbeeld in het buitenland was Jürgen Moser, een excellent wiskundige die vele jaren lang een voortreffelijk directeur van het Courant Institute in New York was.

Grootschalig bestuur in Nederland lijkt vaak in volgorde van belangrijkheid deze prioriteiten te hebben: hoe maximaliseer ik mijn bestuursalaris, hoe bezuinig ik waarbij de infrastructuur niet te opval-

In deze rubriek worden lezers door de redactie uitgenodigd te reageren op recent in dit blad verschenen artikelen.

Redacteur: Ferdinand Verhulst
 derdewet@nieuwarchief.nl

lend wordt aangetast, hoe kom ik na deze baan in een betere positie? Overdreven? Wil je voorbeelden? Kijk eens naar de hbo-besturen: grote salarissen, verlaagde exameneisen, aanstellen van onbevoegden om de begroting op te poetsen. Je kunt ook de stichtingsbesturen die scholengemeenschappen beheren noemen die hetzelfde doen. Kijk eens naar de ziekenhuisbesturen waar regelmatig schandalen overheen vallen, of naar sommige universiteiten zoals de UU, waar voortreffelijke onderzoeksgroepen om brute financiële redenen worden opgeheven. Hoe zit het met de argumenten op het gebied van onderwijs en onderzoek om de universiteiten van Leiden, Delft en Rotterdam te fuseren?

We hebben het niet over hetzelfde. Binnen de mathematische instituten, het CWI, KWG of NVvW en zelfs op nationaal niveau NWO, kunnen we de zaken prima voor elkaar hebben, maar de buitenwereld ziet er in 2011 tamelijk boos en onbetrouwbaar uit. Dat stemt niet vrolijk.

